Souria
Quotidien Arménien
B.P. 814 TÉL. 13990
ALEP-SYRIE
ԱՐՏՕՆԱԿԱՆ
ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏՈՒ ՏՆՕՐԻՆ
Հ. ԵԱՂՃԵԱՆ

ՕՐԱԹԵՐԹ

سورية
جريدة يومية سياسية حرة
صاحبها الامتياز ورئيس التحرير المسؤول
وانس يازجيان
حلب ص.ب ٨١٤ هاتف ١٣٩٩٠

ՀՄ. ՏԱՐԻ ԹԻՒ 4 (3191) ՈՒՐԲԱԹ, 22 ՀՈՒՆԻՍ 1956 ... ՏԱՐԻ 10 ՍՈՒ Դ.

ՊԵՏ ԱՆՀԱՄԲԵՐՈՒԹԵԱՄԲ ԿԸ ՍՊԱՍՈՒԻ ՇԵՓԻԼՈՎԻ ԺԱՄԱՆՈՒՄԻՆ

ԱՐԵՒՄՏԵԱՆ ՇՐՋԱՆԱԿՆԵՐԸ ՇԱՏ ՄՏԱՀՈԳ ԵՆ

ՕՎ ԸՏՕ-ԱՐԱՔ ՄԵՐՁԵՑՈՒՄԷՆ

առավարութիւնը հրաժարիր կրնայ երեսփ. ընտրութիւններու դուռ բանայ

Դամասկոս.— Դամասկոսի պետական և քաղաքական շրջանակ-
րուն ուշադրութիւնը կեդրոնացած է սովիտ պատգաքին նախարար Շե-
փիլովի այցելութեան շուրջ:

Պատասխանատու անձնաւորութիւն մը, հետեւեալ խոսք կա-
տար մեկնաբանութիւնները ըրաւ Շեփիլովի այցելութեան շուրջ, ը-
սելով:—

«Սովիտ պատգին նախարարին այցելութիւնը ինքնին բացատրելի
է պէտք չունի: Մարդ կրնայ հասկնալ Սուրիա այս ատիճին օգտուելով իր տե-
սակէտները յստակ կերպով պէտք է պարզէ Սովիտներուն, ինչպես
նաև արեւմտեան ազգերուն: Բայց ինչպէս ամէն արեւմտեաններն ալ պէտք է լաւապես ըմբռնեն թէ արաբական
ժողովրդները այլևս վճռական գործօն կազմեն և անոնց բաժանումի
քաղաքականութիւնը այլևս հինցած է, ու չի համապատասխաներ
Միջազգային ներկայ իրադարձութիւններուն և փոփոխութիւն-
ներուն:

«Ժամանակ մը կ'ուզեն արեւմտեաններ ժամանակ մը ևս ուզեն
ամանք, իսկ ներկայիս այդ ժամանակը ուզել չեն ուզեր
ը Սուրիոյ արաբական նախարարութիւնը ընկերվարականի մը յանձ-
նեցաւ:

«Երբ մտեան երկիրները պէտք է իմանան թէ հիմնական փո-
խութիւն մը չէ մտած Սուրիոյ արտաքին քաղաքականութեան մէջ,
շարունակութիւնն է Սախ Պայազիի արտաքին քաղաքականու-
եան, որ է բացարձակ չէզոքութիւն պահպանել:

«Պէտք է ըսել թէ, Շեփիլովի հետ տեղի ունենալիք խոր-
դակցութիւնները ոչ թէ համաձայնութեան մը գալու շուրջ պիտի
ղանան այլ բնդհանուր սկզբունքներու շուրջ համաձայնութիւն մը
ղացնելու պիտի նպաստեն:

«Կրնան անձնաւորութիւնը աւելցուց թէ, Սուրիան կը հետա-
քրքրէ հետևեալ հարցերուն շուրջ խորհրդակցել Շեփիլովի հետ.—

1.— Պաղեստին, և Ընթացքը իրաւունքը այդ երկրին մէջ:

2.— Ընդերքաս: Այս երկրին հարցին շուրջ մենք և Սովիետա-
միութիւնը հետ համաձայն ենք — ժողովուրդները իրաւունք ունին
ենց գոյութիւնը կերտելու և խեղերկուրին դէմ պայքարելու —

սկզբունքին շուրջ:

3.— Օդնաւորական ուխտերը: Հոս ևս Սովիետներուն հետ համաձայնութիւնք ենք նկատի ունենալով որ զինուորական ուխտերը խմբերիս գործիքներն են ու անոր նպատակներուն կը ծառային, ինչպէս նաև կ'օգնեն ու կը պահպանեն Իսրայէլը:

4.— Ընտրական հարցերը: Մենք շատ կը հետաքրքրէ լսել գաղերու բացատրութիւնները առաջ, որպէսզի արեւմտեան անտեսական ճնշումին ենթակայ չըլլանք: Նոյնպես մենք կրնանք ձերբազատուիլ արեւմտեան անտեսական պաշարումէն, որպէսզի կարենանք ինքզինքնիս պաշտպանել Իսրայէլի դէմ: Հետևաբար պատասխանատու են վերոյիշեալ հարցերը լաւապես ուսումնասիրել ու պատրաստել որպէսզի կարելի ըլլայ Շեփիլովի այցելութենէն օգտուիլ առաւել իմանալ այն խորհրդակցութիւնները, որոնք տեղի ունեցան Շեփիլովի և եզիպտ. պատասխանատուներուն միջև, որպէսզի կարելի ըլլայ Շեփիլովի հասկնալ թէ արաբական երկիրները միասիր

Դամասկոս.— Այս առթիւ կը տեղեկացուի թէ, Շեփիլով Դամասկոս պիտի հասնի Ուրբաթ երեկոյեան ժամը 7ին:

Շաբաթ օր ան պիտի այցելէ հարեւանական նախագահին, խորհրդարանի նախագահին և վարչապետ:

Կրկին օր սոփա դեսպանատունը ընդունելութիւն մը պիտի բնէ ի պատիւ անոր. Նոյնպես Ն. Վ. Նախագահը ճաշկերոյթ մը պիտի տայ:

Կիրակի օր, կէսօրուան ճաշը պիտի բնէ խորհրդարանի Նախագահին հրաւէրով, երեկոյեան ճաշը արտաքին նախարարին հրաւէրով:

Երկուշաբթի օր նախագահին պիտի այցելէ հրաժեշտ առնելու, իսկ երեկոյեան Պէյրութի պիտի մեկնի:

Այս առթիւ մեծ պատրաստութիւններ կը տեսնուին, ժողովրդ գային և պաշտօնական ընդունելութիւններ կատարուս տոկոս արտաքին նախարարին, զոր կը ներկայացնէ այն երկիրը, որ բարձրացուց արաբական աշխարհի գլխբը և զօրացուց զայն ու ամէն առիթով կը պաշտպանէ արաբական ժողովուրդներու իրաւունքները:

ՀԱՂՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Սուրիահայ Եկեղեցապատեսպան Ա. Կախա Ազգային Ընդհանուր Համախմբումի մը վարչութիւնը իր գոյութեան առաջին օրէն Փետր. 20ի հանրաքուէին դատապարտելի ընթացքով մը ցոյց տուած ազգային ընդհանուր ոգին ի նպաստ Սուրիոյ ժողովրդեան ազատ ընտրութեանց, ինչպէս նաև Սուրիոյ ներկայ կառավարութեան հանդէպ ունեցած համակրանքը

ՍՏ· ԿՈՒՐՏԻԿԵԱՆ

ՀԱՅՐԵՆԻ ԼԵԳԵՆԴՆԵՐ

ՍԷՐԸ

Ախեծամը սարսափից սպրդարի այդ զուարճութիւնից, երկիւղով քարացաւ պատուհանի առաջ։

Թողնելով այդ զուարճութիւնը սպրդարը ժամեցաւ աղջկան, պատուհանին գրուած սատիվ տուփից զարդեր հանից և նրա ելևէջով կուրծքը զարդարից քանկարին ադամանդներով, պատուբերից անուշեղէն և զովացուցիչ օշարակ ժամուցանել Ախեծամին, իսկ աշուղներին հրաժարից նուագել սիրոյ երգեր։

— Հուր-ժալա՜ք.— բացագանչից նա ու նորից փորձից ժամանել սովահար աղջկան։ Իայց աղջիկը նորից ինց անդրդուելի ՝Ն մի խոսում չէր հրապուրում, ո՛չ մի սպառնալիք չէր ընկճում նրան։ Սարդարական քանկագոգրք ու վարդագոյր սպարանքի փոխարէն նա տեսնում էր Ի՛ր հայրենի կիսամուռ խրճիթը, Ի՛ր ազգատ ծնողներին, Ի՛ր Ըրծուին, որի սրտի զայլայլը սիրտ արձագանգում էր իր սրտատուփ։

Մգկում էր Ախեծամի սիրտը։ Կա լաց էր լինում։

Սարդարը հրամայից աղջկան տանել իր Տարիւը։

Կեռ ժամանակ էր հարկաւոր, որ աղջիկը ժուռանար սիրածին, որպէսզի հնարաւոր լիներ ընկճել նրա կամքը և «Հուրի-փերուն» ենթարկել իր ցանկութիւններին։

Իսկը ծանծռանից գէմքը և աղջկան սպառնաց։

— *Մնոց 3 օր ժամանակ. կամ կը դառնաս իմ կինը, կամ սիրածիդ կը տեսնես կախաղանի վրայ։։*

***

Ուշ գիշերին Ախեծամին անքուն նստել էր գետահայեաց պատուհանի առաջ և տխուր մտորումների մէջ լսում էր լեռնային գետի շառաչն ու հառաչը։ Ո՛չ ու զոյր սրատւ նա ժամեում էր սարդարի սպառնալիքի մասին, իր Ըրծուի մասին, ալեհեր ծնողների ու քանիսի մասին։ Մի անգամ Քէ հանէ՞ր Արագածի լանջերը՝ իր Ըրծուիի մօտ, պղպէս ոչ-ոք նրան չէր կարող խլել նրանից։։

Ախեծամը վանգակապատիչ նայում էր Ըրթատեան երկիրքին, գիտում վայր ընկող աստղերը և նրան թւում էր Քէ քանի է ընկնում երկնակամարից ու կորչում անհետ՝ Այժմ երևի լաց են լինում ծնողները, և Ըրծուին Է՛լ չի նուագում իր ըլբուլ արինը։։

Ա՞տոբուՄներից սթափուելով՝ Ախեծամը նկատեց, որ ներքինին քնել է և բաց թողել հարեմի գուռը։ Կայծակի պէսգուռեմամբ մտքով անցաւ Տրոյ Ձարակ գարձել պալատը, վրէժ լուծել և։։

Հանկարծ գրսից լսուեց նուագի ձայնն՝ Կա լուռ ականջ գըրքեց. սիրոն սկսեց ուժգին բաբախել՝ Այո՛, նա՛ էր, նա՛։։ Ձորաքաշից ներքև, գետակի ժայռերի տակ նուագում էր Ախեծամի սիրած մեղեդին։։ Կա իրեն էր կանչում։ Իայց ինչպէ՞ս գնար, ինչպէ՞ս գուրս գար պալատից։։

Ախեծամը երկիւղ ու սարսուռ չգայ։ Իսկ նթէ իմանան ու ժանեն Ըրծուիին, կատարեն իանի սպառնալիքը։։

Ամնատյին լիպտուսին գիշերուան խաղագրքեան մէջ ձորամիջուում սրինգր շաբանակում էր կիրկերալ և իրեն կանչել։։

Փոթորկուեց Ախեծամը։ Ձոգու խորքում անդիմադրելի խըռտովք զգայ Ա՛ր բարերացից վանգակապատը, լուսնկոյսի տակ յանկարծ տեսաւ իր Ըրծուիին, որ սրինգը շրթներին իրեն էր փնտռում, արագ գլուխ կանգնից պատուհանի գոգին. խաչակնքից երեսը և։։ Նեռ-ուեց անգունդը՝ իր Ըրծուիի բազուկների մէջ։։

Ներքինին լսից վանգակապատի չարգուռելը, ներս ոստնից, բայց չհասցրից բռնել անգունդ նետուող աղջկան։

Պատուհանի առաջ կանգնելով նա սարսափ զգաց գետնցկուռեան բնաշողանութիւնից, և սարդարի կոզմից պատժուելու երկիւղը հաժակից նրան։

Լուստեան ինչ էր պատասխանելու սիրոջը.

Հասատուների ուղիղութեամբ նա չոսպից ձորամէջ Ախեծամի գիակը գտնելու։ Իայց գետափ հասնելով երկիւղած կանգ առաւ անհատաւալի տրաշագործութեան առաջ։ Ախեծամը կենդանի էր և գրաՆրում էր իր սիրածի բազուկների մէջ։ Ինչպէս էր կատարուել այդ տրաշքը։ Ըրգօ՞ք Քեասը տրեշակ էր այդ աղջիկը Քէ՞ մի վտանգաւոր կախարդ։։ Ինչն էր փրկել նրան։ Ինրան փրկել էին գետափի գոյգ ուռենիները՝ Հովհարի նման տարածուն, գալար Ճիւղերը գրկել պահպանել էին աղջկան և, ո՞վ տրաշք, նա կենդանի էր Ձեռքում։։

Ուշից արթնացնելով այդ մասին ահով յայտնեցին սարդարին և տրամանի սպասցին՝ բանտարկելու համար յանդուգն աղջկան ու կախարդ աղջկան։

Սարդարը ահա մշտանջոյն երազում էր լսում ներքինու պատմածը կատարած տրաշքից հոգեխռով ու տրկիւզած՝ ետ մի պահ քարացաւ, գուշատեց. ապա՝ «ալ՜հ» ալ՜հ» գոչելով տրտման արձակից։

— Ֆխ սէրն այնքան ուժեղ է, որ արհամարհել է անդունդն ու մահը, Քո՛ղ ուրեմն ազատ լինեն սիրահարները, գնան ու սէր վայելեն։։ Քո՛ղ կատարուի ամենազօր ալահի կամքը։։։

(Շար. Նախորդ թիւին եւ վերջ)

Զանազան-գարեհանգան

Տանջեցիք տարեկան գեղացի մարդ։ Երկրագործ էր։ Իր բոլոր հագուստները հանել էին վրէ։ Նետած էր կեսմերկան պալատին շորչ գտնուող լճի սառած ջուրերուն մէջ։ Ոտիկան մը օգնութեան փութալով՝ հագար գժուարութեամբ յաջողած է զայն ազատել։

Գեղացի երգչուհին, Ֆլորենթա Վրաչուհ, յայտարարած է Քէ կը փափաքէր անձնապան ըլլալ և հագուստները հանած է որպէսզի երկինք երթալու համար հագուստ պէտք չէ։

Ընչի վերջ տակաի խոստովանած է Քէ նպատակը անձնասպան ըլլալ չէր, այլ պարզապէս աշխուժ հանել անունին շուրջ, որովհետև լսած էր Քէ Մերկին Մ՚ընդս հագուստ եղած է իր մերկութեան չ՚տես։

Անտառ Յ. Պետրոսեան կը խօսի...

ԿՄՄԻՔՆԵՐ

Բարեւ։

— Բարի եկար պատռ նիկար, պյսօր գործի չդացի՞ր։

— Զլսպի. երթալիք ալ չունիմ։

— Ինչո՞ւ։

— Դուռ չմնաց որ երթամ, վարպետս ճամբայ տուաւ։

— Ի՞նչ պատճառի համար։

— Ադեկ ծառայած բլլալուս ճատար, ինչու որ ճամբայ տուած օրն բատ, բէ ես մատացած ծառայութիւններդ մեծապես ճնորճակալ եմ, Ուսկի փափաքելով, որ ճեզի մեծ ՝վարձատրութիւն մը բեմ, ատոնցի որ հալս ճեռանաս եւ այս չտեսնայ ճեզի։

— Հիմա ինչո՞վ կը գբաղիս։

— Ծուռաճ խեղիրճներով։

— Խօսէ՛։

— Երբ հիչ մը ճամարձակ խօսելու բլլամ չես վռնցեր ա՛։

— Մի՛ վախնար։

— Ըստ իմ խոնարճ կարծիցս՝ օրուան կարեւորագոյն խընդիրներէն մկկն ալ աս է, բէ ճանի որ առանց պարտիր դիզելու պարիլը պետարիլ է մեզ, գոնէ ինմասնութեամբ վառուելով պարտ չի վճարելու գիտութիլը սորվեցնեին մեր գաւակաց։

— Ա՜ս ալ գիտութի՞ւն է, պարտդ չես տար, ըը լսննայ կ՚երբայ։

— Այնպէ՛ս չէ, վարժարանի ճոգաբարձութիւններն ալ ձեզի պես կարեւորութիւն չեն տուած այս գիտութեան եւ ետս սխալած են։

— Ինչո՞ւ։

— Աներ ճամար որ, երբ Տրասնեւրէնի ետմ անգպերէի տեղ այս գիտութիլը սորվեին մեր երիտասարդ երբ իրենց պարտաւորը տեսնալնուն պես չեին ետւարեր մեզ, չեին սկսեր բորսիել, այլ ճամրգիչ խօսիերով գոն կ՚ըճեին իրենց պարտաւորերը։

— Բայց պարտ չվճարելու գիտութիլը սորվեցնելու տեղ, երբ պարտ չդիզելու արհեսը սորվեցնեիճ՜ աւելի աղէկ բրած չե՞ճ բլլար։

— Ո՛չ, պարտ չվճարելը աւելի տանուտր է... այս պարտ չվճարելը նոր բան մը չէ. Քրիստոսէ իբր չորս հարիւր տարի առաջ է. Հրիստոճնութենէն ետս ճին է... բայց ի՞նչ օգուտ, որ Հրիստոճնութիլնն պյսօր կը պատպաճուի եւ պարտիրնին չվճարողները երեսի վրայ կը ձգուին... ով որ ամպերուն վրայինն ուցած է, տեսած է ճարկաւ Սրերէսխոսը, որ կ՚աղաչէ Սոկրատայ, որ պարտը չճատուցանելու արհեսը իրեն ուսուցանեն։

— Քաղ այդ Սրերէսխոսը, ամպնոն ճաճեր։

— Ըսել է բէ ետս ճին ատեճներուն մէջ ալ պարտ չվճարել կայ եղեր, միչդեռ մեր խմբագիրներէն ոմանճ կը պնդեն, բէ իրենց միջոցաւը տարածուելցաւ այդ գիտութիլը։

— Ասանկ ալ գիտութիւն լսած չունիճ։

— Սոկրատի պես մարդու մը դիմելով՝ անկե խորհուրդ ճարցունելը ես ճասատատ, բէ այդ գիտութիլը կարծուածին չափ դիրեն բան մը չէ։

— Իմ խելիս չի ճասներ դրամական գործերու, մալիչճ գնա՛, անկե կատարեալ տեղեկութիւն կ՚ստնեես։

— Ուրիճ ի՞նչ ուսիս։

— Սա ցաւալի լուրն ունիմ, որ էրգրումի մէջ բանի մը ամիսնճ մարդ չպիտի մնայ։

— Ո՞ւր կ՚երթան նոր։

— Լավ նկերի բպրաեիցին ցայելու որ բլլաս, ամիսը բնաննկիչներէն տասը ճազար ճոգի բիձոյնէն կը մեռնին ետիր։ Քաղ՚ինն մէջ ուրսուն ճազար ճաշուելով, բանի կ՚ըլլայ բէ, ուր ամսուան մէջ Կարիճը բոլորովին պիտի պարպուի։

— Լավ նկերի գրածին մէջ սուս չկա՞յ։

— Կարելի՞ է որ չբլլայ բայց ոչ՚ափ կայ, խնդիրը նոճ է։

— Երկու գերօ գեղչեճ։

— Գեղ չբլլար, որովնետեւ նկերնէն բրած բիչ մը աճգբրութիւն է կատեմ. գրիչը ձեռճ առնել եւ ամիսը տասը ճազար ճոգի ջարդել։

— Մեզի վերաբերեալ ի՞նչ լուր ունիս։

— Չեզի վերաբերե՞լ մի... գարիչն գիներ բարձրանալու վրայ է։

— Գարիչ ի՞նչ վերաբերութիւն ունի մեզի. քոզ աւստրիացիներ մտամանճ, որ գարեջուր կու խմեճ։ բո՛ղ ձիերը մտամաս։

— Մենճ ալ մտամանճ, ոումնետեւ խանուճի տեղ գարի կը գործածնիճ, հիմա ի՞չ պիտի ըենճ։

— Ասատւած ողորմած է։

— Ուրիճ ի՞նչ ուսիս։

— Քառկ մը լեցուս Թեոխանճի կեղծ պիլէթ ունիմ։

— Քաղաքակա՞ն...

— Քաղաքական սա ունիմ, որ սա կուիր լմննալնչ ձեռջր դիւանագնեցներուն իւրամանչիրին մէյ մէկ մեճեճն պիտի կատարացնիմ, անճնուն ատճանճներուն այդ մեճեճաճներուն մէջ պիտի կանգնեմ. եւ գլուխս բացած, անոնց երկրագործուն պիտի ըեմ։ Ասանկ մեր գիտցած ու ճանչցած չաստատնճներէն շատ վեր ես։ Ատատնճներուն կենդանիճներ ը՛ր գոճնին ատոնց մարդ կը գոնեին ու ճարիւր ճազարներով կը գոճնեիճ։ Ես ատոնցմէ վախցայ։ Մենճ բաղով։

— Ի տեսութիւն։

Դեսպանախորհուրդն ո՛ւր պիտի գումարուի։

Լորտերու ժողովին մէջ Լորտ Տերպի ըսեր է բէ, այս խընդիրը բայլ մը առաջ գնացած չէ։

— Քուրիիոյ պես, կ՚ըսեն հիմա մեր բընամիները։

Բայց ինչո՞ւ այս խնդիրը բայլ մը առաջ գնացած չէ մինչեւ այսօր. կա՛ երբ գնացած չէ, գոնէ բայլ՛ մը եւ ալ գացած չէ. ուր որ ես նոճ կեցած է, խնդիրը ինչ յանցանճ ունի. անդամալուծեցին խեղնր։ ինչպէ՞ս կրնա ճարժել։

— Ըստ մեզ՝ խնդիրը ուր որ է, դեսպանախորհուրդը նոճ գումարելու է։

— Ո՛չ. Քուսիան կ՚առաջարկէ եղեր գումարել այնպիսի երէկի մէջ, որ Աբեւելեան խնդիրնե բընաւ չունենան։

— Եւ չե՞ն կրցած միեչեւ հիմա ացանկ երկիր մը գտնել։

— Ո՛չ։

— Հայաստանի մէջ գումարեն բոլ՝ որ առաջին բիաւ ետս մը չունենալուն գաս բաւական վնաս ալ տեսաւ։

ՄԻԵԱՂ

Կինը կ՚ըսէ տմտսիննճ.

— Երէկ, մեր աղջկան ճետ խօսեցայ կեռնճի գանազան ճարցերու մասին։ Կը ճասկնես, աղնէս 17 տարեկան աղջիկ է։

— Է՛, յանասմ բէ ետս մը ճոր բաներ սորվեցար, կը պատասխանէ ամսուիճ։

Բացուած է պիէճայիայի ծանօթ

Օ Թ Է Լ Լ Օ Ր Ե Ն

(ՄԵՆԵՆԱՒՐԻՂ, ՊԼՅՏՐՈՒԹԻ ՀԱՄԱՅՆՈՒՆ ՊԱՐԴՈՒԿԸՆ)

ՄԻՇՏ ԱԻԵԼԻ ԼԱՒ

Լեռնալիբանանի միակ հայկական անկիւնը

ՓՈՐՁ ՄԸ ՔԵԶ ՊԻՏԻ Չ՚ՄՈՌԱՆ

Տ ο ճնուիրեց ՆՈՒՐԱՇԽԱՐՀԵԱՆ Հեռ. 129

Թաղուած է պարտէզի մը մէջ

Ա Ր Ա Ք Ս Ի Ա Ն Ք

Նախկին Ամերիկեան Հիւանդանոցի Տնօրէնուհին

Ա Ն Ա Հ Ի Տ Գ Ե Ւ Ո Ն Տ Ե Ա Ն

Կ՚ընդունի հիւանդները ամէն օր՝ առաւօտեան ժամը 9-էն մինչեւ կէսօր։

Ընդունելութեան սենեակ՝ Ամերիկեան Հիւանդանոցի մուտքին մօտ։

Հեռաձայն 10082

Ա Ն Ա Հ Ի Տ Գ Ե Ւ Ո Ն Տ Ե Ա Ն

Ընդունելութիւն